

V SPOMIN OTONA BURDYCHA

Dne 20. julija 1957 smo pokopali mr. ph. Otona Burdycha. Zaradi njegovega udejstevovanja na raznih področjih kulture naj ostane v Loških razgledih vsaj skromen spomin nanj.

Kakor kaže že priimek, je bil Oton Burdych češkega porekla. Njegov oče Ervin je bil vodja lekarne v Metliki in se je tam poročil z Ano Guštin, hčerjo trgovca. Kot prvi otrok se jima je 21. februarja 1895 rodil sin Oton. Ker je dobila mati od svojega očeta za doto Fabianjevo lekarno v Škofji Loki, — vse lekarne so bile takrat zasebna last in so jih lastniki lahko prodali —, se je družina preselila v Škofjo Loko, ko je bil Oton star tri mesece. Tu je l. 1905 končal osnovno šolo.

Oče, ki je bil v vsem napreden, ga ni poslal v gimnazijo, ampak na ljubljansko realko, kjer so se namesto klasičnih učili modernih jezikov, predvsem sta bili poudarjeni naravoslovna in matematična izobrazba. Na Otona je posebno vplival profesor naravoslovja Wenzel in mu odpiral pogled v naravo in svet ter ga navajal na sistematično delo. Pri njem je dobil tudi smisel za zbiranje raznih predmetov — rastlin, žuželk, mineralov. Po maturi l. 1915 je šel študirat tehniko v Gradec, a študije mu je prekinila prva svetovna vojna. V začetku l. 1915 je bil vpoklican k 27. domobranskemu polku v Ljubljano.

Leta vojne je preživel kot praporščak na frontah v Krnu, v Galiciji, na Tirolskem, na Krasu in ob Piavi. Ker od štirih bratov in treh sestra nihče ni imel veselja za farmacijo se je Oton po vojni odločil, da opusti študij tehnike in se posveti farmaciji. Zato je l. 1920 napravil na novomeški gimnaziji izpit iz latinščine in se potem vpisal na univerzo v Zagrebu. L. 1922 je opravil magistririj in vstopil v lekarniško službo v lekarno dr. Karbe v Kamniku. Tam se je seznanil s svojo bodočo ženo. Ko mu je naslednje leto oče resno zbolel, je prevzel delo v domači lekarni. L. 1941 je bil vpoklican k vojakom kot rezervni apotekarski kapetan, po prihodu Nemcev pa interniran v Sentvidu in določen za izselitev. Med okupacijo je dobojal sanitetni material domačim partizanom. V zadnjih dveh letih je zaradi bolezni mnogo trpel.

Ta razmeroma povprečni življenjski okvir pretekle dobe je pokojni Oton bogato izpolnil. Njegova izobrazba in njegov poklic sta mu dala globok vpogled v naravo in v človeka. V vsem je bil naraven in odkrit, razumel je sočloveka in se ob vsaki priložnosti vživel v položaj drugih. Imel je velik smisel za kulturna vprašanja in bil vnet za napredek človeštva. Čeprav se ni rodil v Loki, je bil z vsem srcem Ločan. Mnogo se je udejstvoval v javnem življenju. Bil je član Sokola in Narodne čitalnice, nekaj časa predsednik bivše Okrajne posojilnice, član občinskega odbora in upravnega odbora bivše meščanske šole, ves čas član Planinskega društva, nekaj let tudi njegov tajnik, skoro do zadnjega predsednik Filatelističnega kluba. Z naj-

Mr. ph. Oton Burdych

očjo vnemo se je priključil delu na diletantskem odru in pri loškem muzeju. Igral je že pri Narodni čitalnici in Sokolu, po osvoboditvi pa je bil med vodilnimi delavci kulturno-umetniškega društva »Tone Sifrer« in je na njegovem odru odigral marsikatero imenitno vlogo. Mnogim Ločanom bodo ostali v spominu njegovi nastopi, posebno v Gobčevi opereti »Planinska roža« in v Tavčarjevi »Visoški kroniki«.

Že njegov oče je zbiral spomine na razne dogodke v Škofji Loki, n. pr. fotografije društvenih odborov, raznih nastopov, otvoritev, prireditvev itd. Pod vplivom očeta in svojih profesorjev je tudi pokojni Oton shranjeval dokumentarno gradivo o kulturni rasti Škofje Loke ter zbiral razne starine in umetnine. Zato je z veseljem pozdravil snovanje lokalnega muzeja in bil med maloštevilnimi udeleženci ustanovnega občnega zbora Muzejskega društva l. 1957, kjer je prevzel tudi mesto odbornika v prvem odboru ter še istega leta postal njegov ustanovni član. Vsa leta je ostal član upravnega in nadzornega odbora, dal je za muzejske zbirke marsikak predmet, udeleževal se je vseh prireditev in z vsem svojim znanjem in amaterskim navdušenjem sodeloval pri delu za napredek muzeja in za ohranitev pristne podobe loškega mesta. Marsikateri del muzejskih zbirk je plod njegovega sodelovanja.

Tako je pokojni Oton Burdych s svojim tihim, večkrat neopaženim delom doprinesel svoj delež h kulturnemu živelju naše Loke.

France Planina

GOSPODARSKA RAZSTAVA 1956

Na seji sveta za gospodarstvo občinskega ljudskega odbora Škofja Loka dne 28. oktobra 1955 je bil na pobudo predsednika sveta sprejet sklep, da se v juliju mesecu naslednjega leta priredi v Škofji Loki gospodarska razstava, ki naj bi prikazala razvoj gospodarstva po drugi svetovni vojni v občini Škofja Loka, v Selški in Poljanski dolini.

Za prireditev gospodarske razstave je občinski ljudski odbor na predlog sveta za gospodarstvo imenoval z odločbo z dne 9. novembra 1956 25-članski odbor za organizacijo gospodarske razstave. Na svojem prvem sestanku, dne 16. septembra 1955, ki ga je vodil predsednik sveta za gospodarstvo občinskega ljudskega odbora tov. Vlado Logar, je odbor izvolil za svojega predsednika Franceta Kavčiča, direktorja tovarne klobukov »Šešir«, za podpredsednika Vlada Logarja, direktorja podjetja »Motor«, za tajnika Janka Pibernika, načelnika oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve ObLO Škofja Loka in za blagajnika Silva Marguča, direktorja Komunalne banke. Izvoljeni so bili pododbori in vodje teh pododborov. Za vodjo pododbora za industrijo je bil izvoljen Vlado Logar, predsednik sveta za gospodarstvo ObLO in direktor podjetja »Motor«, za obrt Lovro Planina, obrtnik, za trgovino in gostinstvo Jože Babič, direktor trgovskega podjetja »Železnina«, za kmetijstvo Ivan Hafner, uslužbenec Kmetijske zadruge, za turizem in promet Veno Doljak, direktor podjetja »Transturist«, za organizacijo razstave o kulturni dejavnosti in za propagando Ivo Puhar, tržni inšpektor OLO Kranj, za ureditev publikacije Branko Berčič, bibliotekar Narodne in univerzitetne knjižnice, za organizacijo ureditve razstavnih prostorov Franc Jakič, direktor Komunalnega podjetja, za organizacijo modne revije Vinko Primožič, poslovodja obrtne delavnice »Kroje« in za organizacijo veselničnega prostora obrtnik Viktor Brifah, vsi iz Škofje Loke.

Ožji odbor za gospodarsko razstavo je imel 17 sej. Na prvi seji ožjega odbora dne 21. decembra 1955 je bil pretresan program gospodarske razstave. Po tem programu naj bi bila 14. julija otvoritev razstave in veseli večer, 15. julija uprizoritev Visoške kronike in tombola, 18. in 20. julija modna revija, 21. julija ocenjevanje živine in obrtniških izdelkov in ponovna uprizoritev Visoške kronike in 22. julija prireditev beneške noči na Sori. Nekatere točke programa kakor na primer uprizoritev Visoške kronike, tombola in uprizoritev beneške noči so pozneje morale odpasti. Na seji so bili sprejeti sklepi, da se odpre v Komunalni banki v Škofji Loki tekoči račun, da se sestavi razstavni red, da se čim prej začne z urejanjem mesta, zlasti da se uredi zeleni otok pred pošto in park pred železniško postajo, in da se dajo prekopirati načrti osnovne šole in gimnazije zaradi razporeditve razstavnih prostorov. Posamezni vodje odborov pa so bili zadolženi, da takoj začnejo s pripravami za razstavo.